

سوال 5:- خوشحال خان خټک

خوشحال خان خټک، د پښتو ادب، کښي
يو لوڼی شخصيت، دی. هغه په سراڼي اټوډ
کښي شهيد خان کړۍ پيدا شوې په ۱۵۲۲
هجري کښي. پښتو دياره جېي سومره کلا
هغه کړې (دومره بل هيڅ شاعر نه دی کړې)
خوشحال خان به قلم هم استعمالول او
(توري) سره هم مينه وه. هغه د ښکار
شوقين هم وو. د ادب داسې المرخ
نشته چې هغه پکښي نیک نوي کړې
په هر مضمون کې کتاب ليکلي په هغوي
کښي بازنامه، طب نامه، سوارت
نامه وغيره مشهور دي.

(د يوهانو په نظر کښي)

(۱) دوست، محمد خان :-
دوست، محمد خان وائي چې د انساني فکر داسې
الرخ نشته چې خپل شاعرۍ کښي هغو هغې
عطاسې نوي کړې.

(۲) ميجر راورقي :-
ميجر راورقي وائي چې په هغه شاعرۍ کښي
د مغرب شاعرانو په شان، فراهاني ولا او په هر
مضمون کې طبع آزمائي کړې.

(3) سر اولف کيرو:-

سر اولف کيرو وائي چي تراوسه ڊينٽو
زردون سنڀي هغه شاعري نقش ده

قائي شاعري

(1) دغل دياره مڀي توري وڃي
پيندو راتو کيرن ويري سنڀلي

په دي شعر سنڀي خوشحال خان وائي چي
دغل دياره په جنگ سنڀي پيندو مخالف او جنگيدو
او دي وجه پيندو ته دير خفه شو او
يوسفري هم دغه خلاف شو.

(2) اطاعت ده اولو الامر هڪ نه نرم
چي بادشاهه دزمانن په زده کافر دي

په دي شعر سنڀي هغه وائي چي اورنگزيب
اطاعت نه کوي او هغه بادشاهه نه مڀي خوشحال
وائي چي هغه په زده سنڀي ڊينٽو خلاف
دپر نفرت دي او په زده کافر دي ايمان پکښي
نشته.

(3) چي په نرم پينٽو خوشحالي بيزي
اورنگزيب هس بادشاهه دي داسلام

په دي شعر سنڀي شاعر وائي چي اورنگزيب
ڊينٽو په ظلم باني خوشحالي بيزي بادشاهه
تنقيد کوي چي داسي سري داسلام بادشاهه
نه دي. زده دغه خلاف شو.

رزميه شاعري

(1) اتفاق به ڀڃڻو ڪٿي پيدا ٿي
ڪٿي مارمڻ ڪريون ڀارو ڪهڙو

خوشحال خان وائي جي ڏينڻو ڪٿي اتفاق ٿي
ڪهڙي ڀول سر ڇڪي ٿي ٿو. ڪهڙو داڍو ڇاڻو
وي او اتفاق ٿو ڪهڙو به مڻ ڇاڻو ڇڻو
ڪٿي ڪامياب ٿي ٿو.

(2) ڀه جهان رنگيائي دي ڀو ڪارو
يا به وڃي ڪري يا به ڪارو ٿي

دي ڪٿي خوشحال خان ڏنگ وڃي خبر ٿو.
ڪهڙو وائي جي ڀه ڇڻو ڪٿي ڏنگ اوڻي سڻي
ڀوار دي. آخري نتيجو به ڀوڙي جي يا به
ڪامياب ٿي او يا به وڃي.

(3) بل ڀڃڻ لڏي ٿي ڀه ڊاڻو ڪٿي
يا مڻ نر مينڻه وڃي يا ڀڃڻو ڇوڙو

خوشحال وائي جي بله لار ٿي ڀه ڀو ڪٿي
او مڻ ڏينڻ ڪهڙي به ڇڻي ٿي. ڊاڻو ڀو
ڇاڻو ٿي او سڀي. يا به مڻ ڇڻي ٿي او
ڀي ٿي او يا به ڀڃڻو ٿو. ڊاڻو ڀه نه
يا ٿي ڪٿي.

عشقيه شاعري

(1) په درست جهمان به نه وي زما غونډې رسوا بلې
ورځ توره و ښکلي چې مښ واورم به تابل

په دې شعر کېني خوشحال خان وائي چې د هغه
په شان نور څوک رسوا نشته چې هغه
واوري چې د هغه جانان پاتې نور څوک مښ
دي نو هغه پسې توره راوباسي

(2) يا به ستا زلفي ونيسم په لاس کېني
يا به سرور باندې بايگلم دوه وينايي

خوشحال خان وائي چې هغه د خپل جانان
زلفي نيول غواړي. په دې هکله هغه هم کوشش
کوي يا خو دې دوران کامياب شې او يا
به پاتې شې خوشحال د مښ خبره پکېني کوي.

(3) يا به سر د خپل ور مينز دوينورنگ کرم
يا ښکل کرم ستا شونډې ملوکي

په دې شعر کېني هم خوشحال خان خيل مښي
الطهار کوي. هغه وائي چې هغه د خپل
جانان شونډې ښکلول غواړي او ~~هغه~~
هغه دياره کمره کوي. په شعر کېني دوينو
او شونډو تشيخ کوي.

Day: _____

Date: _____

اخلاقي شاعري

(1) ڪه تڪيه ده خوشڪه ديوء خدائي ده
چي په بل تي گرهه خه حال گري تڪيه

خوشحال خان دتڪيه او توکل په هڪ هڪله خبره
کوي هغه وائي ڪيچي دانسان بانتي توکل نه
سڀني بلڪه انسان ته ماڀارده جي خدائي بانتي
يقين ساڻي. نور په هنج خوشڪ هم يقين نه دي
پدار

(2) جي دخلقو نيڪخواهي لري په زده ڪنبي
مبارش شه بادشاهي لري په زده ڪنبي

خوشحال خان وائي جي انسان ته پدار ده جي
دغور نيڪخواهي لري. جي دبل رپاره خه سوچ
کوي. داسم ڪس دپهر صفا زده وي او لکه
جي په زده بادشاه وي.

(3) جي محنت په محان قبول کا راحت موي
رنج او هنج سره دا دوا ده دي تيري

په دي سڀني خوشحال دمحنت خبره کوي. هغه
وائي جي ڪم ڪس محنت کوي نه هغه ڪاميابيني
راحت هغه دخواست راڻي جي محنت وکي. رنج
او درد انسان ته راڻي ڪه هغه محنت نه وي گري

(4) جي دروغ ترخوي وباسي ڪله خوله وه
جي رينيتا ترخوي وباسي ڪله هغه

Day: _____

Date: _____

په دې شرف سېنې خوشحال خان د رښتيا ويل
اکھميت بيا نوي صفون کشفه واي چې رښتيا
ويل پکار دي په انسان ته. په دروغو خوله
نه جوړيزي بلکه په رښتيا ويلو په انسان عزت
جوړيزي.

د خوشحال خان دښتو ادب، سېنې وړي يو ډېر
اکھم کردار دي. کشفه پښتو ژبې دپاره ډېر
ضرکار کړي. دارپ هر اړخ سېنې شاعر،
کړي ده او په هر مضمون ليک کړي.
کشفه شاعري نن هم ډېر جوش و جذبې
سره يا دښي.

6 :- رحمان بابا

رحمان بابا ڊينٽر ٿي تاريخ ڪئي. يو اوجيت
 نوم دي. هغه شاعري ڏني، زانا،
 زانهه ام خوانان ٿولو ڪئي. ڊيره مقبول
 ده. درحمان بابا ابتدائي ٿوندي ڊير
 معلومات نشوونشته. ڏو ٿومره مقبوليت
 رحمان بابا نه حاصل ڊي ڊومره نور ڊيخ
 شاعر ته نه ڊي حاصل. هغه ٿولو ته
 زيارت شعرونه ڊمنلو ته اوڊي ڊي.
 جي ٿوڪ هغه شاعري لوي هغه ته
 بنواري جي ڊارن. وخت شاعري ده.

پوهانو په نظر ڪئي :-

1) دوست محمد خان -

دوست محمد خان ڦيل ڪتاب "رحمان بابا"
 ڪئي وائي جي درحمان ڏنل ٿي
 عام طور سڌ ڊيره صفاده، ساده ده
 او ڊو رواني، پڪي هغه ڦيل خيالات
 ڊيره طريقن سڌ بيان ڪري.

2) سيد رسول رسا -

سيد رسول رسا وائي جي درحمان بابا شاعري
 ٿومره ڄاڻه سڌي لوي ڊومره هغه يو
 نوي اڃا انڪشاف ڪري. هر ڄاڻ يو
 نوي معنيٰ ترخ رانڊي.

مختلف ادخونه شاعري

(1) سخي مهر يو خداي دوست دي

ولو کان فاسکا

مهر بخيل خداي دشمن دي

ولو کان زاهد

په دي شعر ڪنبي رحمان بابا وائي چي

مهر سوي ته بکار دي چي سخاوت ڪوي

زڪه چي خداي داسي کس ^{خوبين} هير ^{خوبين} خيچ وي

او چه هم کس بخيل وي او سخاوت نه ڪوي

هغه خداي سره نژدي نه شي راتلي

(2) مورد به نشي په حرص بي قفاعة

اي دخت اورنگزيب ناسته مکرديه

په دي شعر ڪنبي رحمان بابا وائي چي

حرص يو انسان دياره نقصان لري. خوڻي

هم خيل حرص نشي پوره ڪوي. گوياءه

هغه اورنگزيب په تخت هم ناست وي نه

هغه حرص نه ځميگنري. ځه دي نه ځان

ساتل بکار دي

(3) که خوڻک انصاف دلاس ڪنبي درکا

خيل نهو او ديل اس به برابر ڪمري

په دي شعر ڪنبي شاعر وائي چي ڪله

د انصاف ڪولو په ځاځي ڪنبي نو بکار ده

چي بي انصافي سره فيصله نه ڪوي. انصاف

کول دېر گران کار دي او بېزار ده
چې څوک ژورم هم انصاف کوي شي
دورم وکړي.

(4) دنيا خدا يو څه شېبه ده
خو دمرگ نه وروسته حساب او بزد دي

په دې شعر کښې رحمان بابا وايي چې
دنيا ځاني ده. دېر کم وضت. مجرعه ده
خو مړم نه پس يو دېر لوي حساب
پاتې دي. ځکه بېزار ده چې هغې حساب
ته ځان تيار ساتل ضروري دي. او څوک
دنيا کښې ځان ورک نه کړي.

(5) زه د عشق په بازار کښې فقير یم
د زړو مال سودا مې هېڅ نشته

په شعر کښې رحمان بابا د عشق او روحاني
فکر خبر کوي. هغه ځان ته يو فقير وايي
د خدايې منځکې او وايي چې هغه د زړو
مال خره چټک ځان نشته. رحمان بابا د دنيا وي
مال پسې زور کولو ته څه نه کوي او روحاني فکر
دعاسې خپل شاعري کښې کړې ده.

(6) غرور له ځان سره څوک نه ودي
انسان خاورې کښې نوم پاتې کېږي

رحمان بابا وايي چې انسان ته غرور نه دي
کول بېزار. انسان ځاني دي او خاورې شي

خو مرڻ ته پڻ صفه نوم ٿوندي هجي
 او خلڪ ئي ياروي. زڪه بدار ده
 ڇي ٿوڪ غرور سره ڪار نه ڪري.

(7) زده دانسان خدا ئي ٿوري رحمانه

~~نور پاڪ ڪري ڇي~~

ڇي ٻه زده ڪنهن ڪينهن وي خدا ئي نه اوسي

رحمان بابا وائي ڇي خدا ئي صفه زده ڪه
 ڪي باقي ڪنهن جي ڪم صفا وي. ڪم ڪس
 ڪنهن جي ڪينهن وي يا غلط صفات وي
 تو صفه ڪاڻي ڪنهن خدا ئي نه رائي. زڪه
 بدار ده ڇي خلڪ به ڪان ڪنهن خه
 صفات پيدا ڪي

(8) بي عمل ڪه ڪتاب ڪنڌي به سر خه شتو

مکوي ائين ئي ترنيسو لاندې ڪتاب دي

رحمان بابا د علم او عمل جو د خبره ڪوي
 صفه وائي ڇه صرف علم حاصل ڪولا سره
 ڪار نه ڪنهن. يو انسان نه بدار ده
 ڇي صفه علم خيل عمل ڪنهن بنگار ده ڪوي
 مٿي د بگا صرف علم ڪيڻ فائده نه ڪوي.
 علم او عمل يو ڪاڻي بگار دي.

Day: _____

Date: _____

رحمان بابا شاعري کڻي ٻيو صفائي او
رواني ده به رفته وجهه دڀر مقبول شاعر
دي. فغله شاعري کڻي دڀر او بدنه
او دي. د عام زندگي ٻيو عکاسي کوي
زکه همر انسان ته ښکاري چې دانځن
بيکلي شوي. ٻيو دڀر مقبول شاعر پاتې
شوي.